

Globalizmus és kereszténység

[A Budapesti Hold utcai Református Gyülekezet nyári táborában, Tahitófalun, 2021. augusztus 7-én elhangzott előadás szerkesztett változata.]

A globális szó jelentése: egyetemes, az egész földkerekségre vonatkozó. Keresztényi, szellemi értelemben ez akár kívánatos is lehetne. Jézus az egész világ megváltója, s ez a parancsa: „*tegyetek tanítványokká minden népeket*”. Ez az isteni kegyelem kiáradása, a jó általános érvényre jutása lenne. A mai globalizáció azonban hatalmi, politikai természetű, semmi köze a valódi egyetemességhez. Veress József szerint¹ „*A globalizáció olyan, alapvetően hatalmi-gazdasági természetű folyamat, amelynek során a világgazdaság legerősebbé váló szereplői a legjelentősebb nemzetközi intézményeken keresztül, az adott és általuk formált jogi keretek között, saját érdekeik alapján egységesítik és általános érvényűvé teszik a gazdasági és politikai szabályokat.*” – vagyis kiterjesztik hatalmukat, teszem hozzá én.

A globalizmus gyökere, ideológiai alapja a washingtoni konszenzus²: privatizálj, deregulálj, liberalizálj. Tartalmát tekintve: közösség helyett individuum, szabályok/törvények helyett szabadosság. A globalizmus célja: politikai világegyesítés gazdasági, tőkeérdekeltségi alapon, embermentő köntösben. A washingtoni konszenzus alapvetően szemben áll a transzcendens, vallási gyökerekből táplálkozó világgéppel és -szemlélettel. Fegyverei a hazugságok: klímaizmus, megújuló energiák, fenntarthatóság, a föld megmentése. Működés módja a hitetés: félelemkeltés, könnyű „megoldások” kínálata.

Klímaizmus. A klímavédelem áltudományos ideológiája az, hogy a klímaváltozást az emberi tevékenység, a káros anyagok, leginkább a szén-dioxid kibocsátása okozza, amiért elsősorban az energiatermelő erőművek felelősek. Ezzel globális szinten, de hazánkban is, rátolták a klímavédelem maszlagját az energetikára³. Azért az energetikára, mert az energiafogyasztás civilizációnk hajtóanyaga, mindenkit érint. Ez a klímaizmus. A környezetvédelem = klímavédelem = dekarbonizáció képletet sulykolják. Ez a hazugság-láncolat működteti a globalista propagandát. Ezzel sikerül szétteríteni, személytelenné, megfoghatatlanná tenni a tőke felelősségét az emberi társadalmat valóban fenyegető veszélyek kialakulásáért. Az emberi felelősségnek ez az értelmezése eltereli a figyelmet a globalizmus valódi céljairól.

Megújuló energiák. A széndioxid kibocsátás csökkentésének eszköze a megújuló energiákra való áttérés lenne. Egy közelmúltban megjelent könyv⁴ tényekkel alátámasztva mutatja be, hogy a levegőben éppen csak nyomokban jelenlévő, színtelen, szagtalan, láthatatlan, egészségre ártalmatlan széndioxid nem káros, hanem nélkülözhetetlenül hasznos komponense a levegőnek, nélküle minden élet elpusztulna a Földön. „Megújuló energiák” egyébként sincsenek, csak a természetben felhalmozott energiák átalakítása révén fogyasztott energia van. A Föld erőforrásai azonban végesek. Kérdés, hogy a felhalmozott energiák fogyasztásának kívánatos csökkentése és a kapitalista terjeszkedő, és a termelést, fogyasztást, profitot maximalizáló folyamatok közötti konfliktus feloldható-e? Ez a nyugat-civilizáció létkérdése, és nem a klímavédelem. Csak abban bízhatunk, hogy a soha el nem múló isteni szeretetenergia csodára képes, csak ez a szeretet az egyetlen energia, ami nem vész el, továbbadással növekszik. Ennek a szeretet energiának forrása pedig a Jézus Krisztusba vetett keresztény hit. Ebben reménykedhetünk.

Fenntarthatóság. A mennyiségi növekedésként értelmezett — „fejlődésre” hivatkoznak, de valójában a fogyasztás fenntarthatóságáról van szó, ami lehetetlen. Már a növekedés koncepciója is hamis, lévén a Föld erőforrásai végesek. Ma már nem csak azokat az igényeket elégítik ki, amikre az embereknek ténylegesen szükségük van. Az igényeket is az eladók termelik tömegesen: megmondják az embereknek, hogy mire van szükségük. 1912–2012 között a világ népessége 4-szeresre, az energiafogyasztás 12-szeresre, a termelés 20-szorosra növekedett. A problémák oka az emberiség fogyasztásának megállíthatatlannak tűnő növekedése a véges Föld bolygón. Az egész világ globális gazdasága az így növekvő fogyasztásra van építve. Önkorlátozás nélkül nem menthető meg az emberiség.

A föld megmentése. Nemcsak gyarlók vagyunk, de nem vagyunk azonos súlycsoportban az isteni természeti erőkkel. Teljes képtelenség a földtörténeti léptékű változást a mi emberi életünk léptékéhez aktualizálva, azzal hitegetni magunkat, hogy érdemi befolyással lehetünk ezekre a folyamatokra. A Föld Isten teremtménye. Az ember istenkedhet, de attól még nem lesz Isten. A világ tudományosan nem ismerhető meg, kizárólag az igazság keresésének van jogosultsága. A régi bölcsesség szerint: *„szeressétek azokat, akik keresik az igazságot, de óvakodjatok azoktól, akik már meg is találták azt.”* Globalista politikával, „demokratikus” szavazással nem lehet tudományos álláspontokat hitelesíteni. Az igazság megismerésének egyedüli forrása a keresztény hit. Jézus mondja: *„Én vagyok az út, az igazság és az élet” [Jn. 14:6].*

Globalista propaganda. A globalizmus leghatékonyabb propaganda fegyverei a napi közmédia mellett az egész világra kiterjedő ún. „közösségi” hálók. Ezek a globális szuperfegyverek, amelyek az egész világon folyamatosan, „békésen”, a tudat befolyásolásával hatnak. A hamis „információ cunami” fénysebességgel tölti be a világot. A világméretű akolban a nyáj önként veti magát alá a tudatmérgezésnek, azzal a hamis élménnyel, hogy kitágult a világ, közel kerültünk egymáshoz; megtörtént az emberiség egyesítése. Ez az igazi demokrácia, tudás és felelősség nélkül mindenről véleményt nyilváníthatunk, „felértékelődünk”. Szinte Istenként viselkedhetünk. Ennek feltételei adottak: a tudomány és a média nagy része a sátáni háttérhatalom befolyása alatt áll. A magát liberalizmusnak nevező eszme behatol az élet minden területére, születésünktől a halálunkig. Erre szocializálnak az óvodákban, iskolákban, egyetemeken, a munkahelyek többségében is ehhez kell lojálisnak lenni, ha érvényesülni akarunk. Benyomul a kormányhivatalokba, az egyházakba, minden emberi közösségbe. Szinte lehetetlen szabadnak maradni, ahogy Illyés Gyula írta: *„eszmélnél, de eszme csak az övé jut eszedbe”*. A világ népei önként lesznek a globalizáció megvalósítói és egyben áldozatai. A nyáj önként belépett a globális hazugság birodalmába, és itt jól is érzi magát. A nyugati civilizáció pedig a leépüléshez vezető lejtőre került.

A globalizmus, mint vallás. Yuval Noah Harrari sikerkönyveiben⁵ olvasható: *„A vallás – a pénz és a birodalmak mellett – az emberiség harmadik nagy egyesítője.” A vallások alkalmasak arra, „hogy széles körű társadalmi és politikai rendeket legitimáljanak”. A vallásnak „univerzálisnak és térítőnek kell lennie”. „Az államok egyre jobban alá vannak rendelve a világpiac machinációinak, a világcégek befolyásának, ... a nemzetközi jogrendszer felügyeletének.” „A szemünk előtt készülő globális birodalmat nem egy bizonyos állam, ... inkább ... egy multietnikus elit*

vezeti.” „Ahogy kibontakozik a XXI. század, a nacionalizmus gyorsan visszaszorul. Egyre több ember hisz abban, hogy ... a politika vezérelve az emberi jogok és az egész emberi faj érdekeinek védelme kell, hogy legyen. Ha ez így van, ... akkor nem lenne egyszerűbb, ha ezekre egyetlen globális kormány vigyázna? A modern mennyei [sic!] felhatalmazást az emberiség adja majd valakinek, hogy megoldja a menny problémát, például ... az üvegházhatást okozó gázok felhalmozódását. A globális birodalom színe valószínűleg zöld lesz.” Ideológiai, politikai alapon azonban nem lehet a világot egyesíteni. Eddig minden emberi, világbirodalmi törekvés megbukott. A kereszténység a szellemi, lelki egységet hirdeti, csak ebben lehet egység.

A klímavédő aktivisták is egyre inkább vallási fogalmakat használnak; egy fogyatékos svéd kislány személyében még egy szentet is létrehozta. Ez a szerencsétlen gyerek beszédet mond az ENSZ-ben, amit a „tudós” szerepben tetszelgő politikusok áhíttal hallgatnak. Ide jutottunk. A globalizmus világegyesítési törekvései, vallási színezetű propagandája bizonyos szempontból a biblia szerinti (Máté: 24) utolsó időkre emlékeztetnek. A szellemi megtévesztés elterjedté és kiterjedté válik, a gonoszság megsokasodik, a szeretet sokakban meghidegül. Ezek a prófécia arra utalnak, hogy az események az egész világon láthatók (!) lesznek. Korábban nem tudtuk ezt elképzelni, ami ma magától értetődő valóság. Ma az un. okos eszközökkel (amikkel szinte függő kapcsolatba kerültek az emberek) a világ minden eseménye láthatóvá válik, amit a háttérhatalomnak nevezett gonoszság láttatni akar.

A mai, nevén nem nevezhető világhatalom a Gonosz, amely különböző intézményekbe rejtőzve, áruhákba öltözve gyötri a Föld lakóit. Csókay András szerint⁶ „A gonosz legnagyobb bűne, hogy elhitette magáról, ő nem is létezik. Ha mégis lelepleződik, színt vált, és mindig a jó képében mutatkozik. Humanizmus, emberség, elfogadás, befogadás, az igazság relativizálása. Ezért ez talán károsabb eszme, mint a marxizmus, vagy akár a náciizmus volt, mert azokban könnyen felismerhető volt a gonoszság működése, most viszont jónak, szépnek tűnik.” A gonosz erejét azonban a Karácsonykor született Megváltó megtörte, ezért van remény. Nagy Gáspárral szólva: „a remény sohasem meghaló, ha minden utolsó szalmaszál abból a jászolból való” Jézus mondta: „ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen.”(Jn.14:27.).

Bogárizmus. Van biztató fejlemény is a hazai tudományosságban. Az „izmusra” végződő ideológiák (marxizmus, kommunizmus, náciizmus, szocializmus, liberalizmus, globalizmus) közös jellemzője az ember-ellenesség, az erőszak, az emberölés nyílt, vagy burkolt legalizálása; az izmusok alapkérdése, Leninnel szólva: ki kit győz le? Ezzel szemben áll Bogár László lételméleti megközelítése, amit egy kortárs elemző⁷ találóan bogárizmusnak nevezett el. Bogár lételméleti, mondhatnánk, teremtélméleti alapon értelmezi világunkat, benne lokális környezetünket is; a felszíni jelenségek mögött azok mélyszerkezetét igyekszik feltárni. Modern szakralitást, „vissza régiesülést” hirdet⁸. Minden a hitünkből fakad, ez a forrás. Bár nem kézzelfogható, de a hit az egyetlen hiteles kapcsolódás a lét forrásához. Az Isteni erő bennünk rejlik és meg is található. Ennek felismerése lenne az igazi „önmegvalósítás”, az isteni jóság megvalósulása bennünk. Íme, a bogárizmus kulcsszavai: szeretet, lelki-testi egészség, türelem, szelídség, alázat, hitre épülő tudás, békesség, bátorság, becsület; és kulcskifejezései: a változtatást magunkon kezdjük, először magunkat győzzük le, a szeretethálót kell helyreállítani. Nem az

intézmények, hanem a keresztény személyek tapasztalatán alapuló bizonyágtétel, a tanúság a hiteles.

Keresztények feladatai. Szólássá vált, hogy az egyház, a hívő emberek közössége ne politizáljon. Ez is hamis jelszó, a keresztény embernek kötelessége, egyenesen küldetése a közösség életének jó irányú befolyásolása. Joó Sándor egyik 1963.évi igehirdetéséből idézek⁹: *„Jézus azért hív magához, hogy megfelelő felszereléssel és utasítással küldhessen ki. Az egyháznak éppen nem a világtól elfordulva, önmagába befordulva kell élnie a maga külön életét, hanem a világ felé fordulva. Éppen nem egy lelki gettóba való bezártság érzetével, hanem a világért való felelősség fokozott tudatával. Az egyház Isten missziójának az eszköze, Jézus missziós népe ebben a világban. Jézus azért hív magához, hogy kiküldjön. ... Tudod, mi vagy te kint a világban? ... Egy küldöttség tagja. Olyan valaki, aki küldetésben jár ott. A világban, a családi életnek, a politikának, a tudománynak, a művészetnek, a sportnak a világában mindnyájan bizonyos küldetéssel vagyunk jelen, mint akiket Jézus küldött oda”*. Ma is a bizonyágtétel a feladatunk, ezt helyettünk senki nem végzi el. A keresztény ember nem haszonelvű, a Krisztustól kapott parancs szerint a világért való felelősség fokozott tudatával él és szeretet-hálót működtet a globalizmus hamis világában is. Nem panaszkodik, cselekszik, ahogy lehet. Jót cselekedni mindig lehet és kell is. Elítéljük a hitünk szerint rosszat, a bűnt, de nem ítékezünk, szeretjük a bűnöst, s elmondjuk neki az örömhírt, hogy Isten szeret és nem hagy el bennünket: *”én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.”* (Mt 28,20). Mindehhez persze isteni erőre van szükség, ami rendelkezésre áll, csak kérni és igénybe venni kell.

Hivatkozások:

---

¹ Veress József: *Gazdaságpolitika a globalizált világban*

² Mihályi Péter A „washingtoni konszenzus” jelentősége a poszt szocialista országok számára. <http://nemzetkozi-gazdalkodas.hu/files/8637/t49.pdf>

³ Czelnai Rudolf (2011): Meddig játszunk még, hogy mindenki másról beszél? Természet Világa, <http://www.termeszetvilaga.hu/szamok/tv2011/tv1104/czelnai.html>

⁴ Héjjas István: Klímaváltozás és megújuló energiák. Püski Kiadó, Bp. 20120.

⁵ Animus Kiadó Bp. 2016.

⁶ Dr. Csókay András idegsebész: Magyar Demokrata, 2021. július 7.

⁷ Sebők Miklós: Paradigmák fogságában. Napvilág Kiadó, Bp. 2019.

⁸ Reménység az abszurdítások világában. Járosi Márton: Szolgálat 533-542.o. Püski Kiadó, Bp. 2020.

⁹ Részletek Joó Sándor 1963.március 10-i igehirdetéséből. <https://joosandor.hu/predikacio/1963-03/az-egyhazi-vilagban>